

RATOWNIK MEDYCZNY

KOD ZAWODU:

325601

INFORMACJA O ZAWODZIE:

Ratownictwo medyczne jest stosunkowo nową gałęzią systemu ochrony zdrowia w Polsce. Powstanie tego zawodu związane jest ze zwiększeniem się zapotrzebowania na usługi medycyny ratunkowej oraz postępującą specjalizacją zawodów medycznych. Ze względu na fakt, iż nie w każdym zespole wyjazdowym pogotowia ratunkowego obecny jest lekarz, ratownicy medyczni są profesjonalnie przygotowani do samodzielnego wykonywania zadań podczas akcji ratunkowych. Rozwiązanie takie wprowadza nową jakość do polskiej medycyny ratunkowej.

OPIS ZAWODU:

Ratownik medyczny udziela profesjonalnej pomocy o charakterze ratowniczym w nagłych stanach zagrożenia życia, wypadkach i katastrofach, przy użyciu sprzętu ochrony osobistej, ratownictwa technicznego i medycznego. Dokonuje oceny stanu zdrowia poszkodowanych, udziela pierwszej pomocy i podejmuje opiekę podczas transportu do szpitala. Wykonuje zabiegi w karetkach i stacjach pogotowia ratunkowego, oddziałach ratunkowych i innych placówkach ochrony zdrowia.

Podstawę działania ratownictwa medycznego w Polsce reguluje ustawa z 8 września 2006 roku o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie szczegółowego zakresu medycznych czynności ratunkowych.

ZADANIA ZAWODOWE:

Ratownik medyczny niesie pomoc ludziom, którzy znaleźli się w sytuacji bezpośredniego i nagłego zagrożenia życia lub zdrowia. Do jego zadań należy ocena miejsca zdarzenia pod kątem ewentualnych zagrożeń, zabezpieczenie poszkodowanych i podjęcie działań zapobiegających zwiększeniu się liczby ofiar. Ratownik udziela pierwszej pomocy, współpracuje przy transporcie ofiar wypadku do szpitala oraz koordynuje podejmowane działania medyczne z innymi służbami ratowniczymi. Podczas transportu w karetce pogotowia ratunkowego komunikuje się z pacjentem odnośnie jego aktualnego stanu, ocenia parametry życiowe, wykonuje zleczone przez przełożonych czynności ratownicze.

W zależności od miejsca pracy ratownik medyczny znajduje się pod zwierzchnictwem lekarza lub innego ratownika, zwykle starszego stażem, który kieruje akcją ratowniczą..

ŚRODOWISKO PRACY:

Praca ratownika odbywa się często na wolnym powietrzu podczas akcji ratowniczych. Ponadto pełni dyżury w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, w szpitalnych oddziałach ratunkowych, zespołach ratownictwa medycznego, stacjach GOPR-u i schroniskach górskich.

Z zawodem tym związana jest uciążliwość wynikająca z konieczności świadczenia pracy w różnych warunkach np. atmosferycznych (wysoka lub niska temperatura, deszcz), przy złym oświetleniu itp. Dyskomfortem jest również wymagana od ratowników pełna dyspozycyjność, tj. gotowość udzielania pomocy o każdej porze.

Praca ma charakter głównie zespołowy. Podczas akcji ratowniczej wymagane jest zdyscyplinowanie i współpraca. Zapewnia to szybką i efektywną pomoc poszkodowanym. Także kontakty z pacjentami, często intensywne,

są nieodzownym elementem podejmowanych działań, np. ratownicy niejednokrotnie narażeni są na ryzyko zachowań agresywnych i konfliktowych.

Ratownik pracuje w tak zwanym systemie zmianowym, 12 - lub 24 - godzinnych dyżurów (liczba dyżurów powinna być ustalana przy uwzględnieniu czasu niezbędnego do odpoczynku oraz regeneracji). Praca odbywa się zarówno w dzień, jak i w nocy, również w dni ustawowo wolne od pracy.

WYMAGANIA PSYCHOFIZYCZNE:

Praca ratownika medycznego wymaga wielu specyficznych umiejętności. Przede wszystkim ratownik musi dobrze radzić sobie w sytuacjach niebezpiecznych, a nawet zagrażających życiu, niezbędne działania nie mogą bowiem być odkładane w czasie. Z tego względu musi posiadać umiejętność podejmowania szybkich i trafnych decyzji, zdolność panowania nad własnymi emocjami, odwagę, wytrwałość, cierpliwość i spostrzegawczość. Praca ta wymaga wysokiej sprawności i wydolności fizycznej, bardzo istotne jest również sprawne funkcjonowanie zmysłów wzroku i słuchu oraz poczucia równowagi.

Ratownik medyczny często podejmuje działania wobec osób będących w szoku lub chorych, musi zatem charakteryzować się umiejętnością nawiązywania kontaktu i potrafić się dobrze komunikować. Także działanie zespołowe i współdziałanie z innymi służbami na miejscu katastrofy wymagają umiejętności słuchania i jasnego przekazywania komunikatów.

W zawodzie tym istotne jest poczucie odpowiedzialności za innych, ich zdrowie i bezpieczeństwo.

WARUNKI PODJĘCIA PRACY:

Kształcenie na kierunku ratownictwo medyczne realizowane jest w wielu publicznych i prywatnych uczelniach (studia I i II stopnia, w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym). Po ukończeniu studiów na kierunku/specjalności ratownictwo medyczne uzyskuje się tytuł zawodowy ratownika medycznego. Do uzyskania prawa do wykonywania zawodu niezbędne jest również odbycie sześciomiesięcznej praktyki oraz zdanie z wynikiem pozytywnym Państwowego Egzaminu z Ratownictwa Medycznego (PERM).

Na terenie województwa świętokrzyskiego ratownictwo medyczne studiować można na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego oraz w Wyższej Szkole Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach. Na Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jana Kochanowskiego działa Centrum Symulacji Medycznej, w którym dzięki wykorzystaniu zaawansowanych symulatorów do tworzenia warunków zbliżonych do realnych, studenci mogą ćwiczyć podejmowanie działań ratunkowych dokładnie tak, jak w przypadku realnej sytuacji i realnego pacjenta, ale bez narażania chorych. Następnie uczestnicy mają możliwość obejrzenia filmu nakręconego podczas symulacji i w trakcie debriefingu (omówienie poprawności przeprowadzonego procesu) samodzielnie ocenić poprawność swojego postępowania.

MOŻLIWOŚCI ZATRUDNIENIA:

Absolwent studiów jest przygotowany do pracy w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, w tym w szpitalnych oddziałach ratunkowych, zespołach ratownictwa medycznego, specjalistycznych służbach ratowniczych oraz

ośrodkach nauczających; w Centrum Powiadamiania Ratunkowego szczebla powiatowego i regionalnego; w powiatowych i wojewódzkich zespołach do spraw opracowania regionalnych planów zabezpieczenia kryzysowego; w strukturach Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego; w charakterze instruktora pierwszej pomocy w: szkołach, jednostkach straży pożarnej, służbach ratowniczych i zakładach pracy o dużym ryzyku wypadkowości oraz w charakterze koordynatora medycznego przy zabezpieczeniu imprez masowych.